

Szakmai önéletrajz

Dukay István

Szakmai önéletrajz

Általános iskolai tanulmányaimat a kertai iskolában végeztem; a soproni erdészeti szakközépiskolában érettségiztem. 1982 januárjában kezdtem képesítés nélkül, helyettesítőként magyart tanítani Somlóvásárhelyen. Még ebben a félévben – a helyettesített tanár visszatérével – Tüskevárra kerültem napközis nevelőnek. A következő tanévet Devecserben töltöttem, ahol 1-2. (felzárkóztató) osztályos cigány gyerekekből álló napközit vezettem. Kertán 1983 óta dolgozom, előbb szintén napközis nevelőként, a következő tanévtől osztályfőnökként és szakos tanárként. Tanári diplomámat 1986-ban szereztem.

1989-től helyettesi megbízást kaptam, feladatom az általános művelődési központ közművelődési munkájának irányítása volt. Az ÁMK megszűnésével helyettesi státusom is megszűnt 1991-ben. Ugyanebben az évben miniszteri dicséretben részesültem.

Erre az időre esett, hogy az oktatási, művelődési intézmények működtetésébe fenntartói oldalról is betekintést nyertem: részben települési, még inkább megyei közgyűlési képviselőként. Ez utóbbi minőségben tagja voltam a megyei kulturális és oktatási bizottságnak és kurátora a Veszprém Megye Kultúrájáért Alapítványnak. Alkalmam nyílt nemcsak a megye intézményhálózatának megismerésére, az akkor esedékes, nagy horderejű átszervezésekben való részvételre, hanem egy-egy tanulmányút révén az osztrák, a német és a dán oktatási rendszer tanulmányozására is.

1994-től ismét helyettesi megbízást kaptam. Feladataim közé tartozott az órarend, a tanórán kívüli foglalkozások hely- és időbeosztásának elkészítése, gondoskodás a helyettesítésről, a túlóra és a helyettesítés, később a kéthavi tanítási időkeret elszámolása, a helyi tanterv gondozása, kapcsolattartás a közoktatás információs rendszerével, az országos kompetenciamérésekkel kapcsolatos adatszolgáltatás és a telephelyi koordinátori teendők, a mérési eredmények elemzése, ezekről kimutatások készítése, a közoktatási statisztika elkészítése, egyéb iskolai adminisztrációs feladatok, az intézmény informatikai infrastruktúrájának fejlesztése, részvétel az ellenőrzésben és az intézményvezetői döntések előkészítésében, pályázatok lebonyolításában. Ezek jelentős része 2007 után – a helyettesi státus ismételt megszüntetését követően is – megmaradt.

A 90-es évek második felétől évente felmérést készítettem a felső tagozat évfolyamain a szövegértés, a nyelvtani ismeretek és a helyesírási készség területén; a vizsgálatok eredményéről, a fejlesztési feladatokról rendszeresen tájékoztattam a nevelőtestületet. A következő évtizedben került bevezetésre kötelező jelleggel az országos kompetenciamérés, amely részben kiváltotta ezeket a felméréseket; azóta ennek eredményeit követem nyomon és teszem publikussá negyedik évfolyamtól a nyolcadikig, a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók esetében a tizedik évfolyamig.

Második helyettesi megbízásom idején írták ki az első jelentős informatikai pályázatot, amelynek lebonyolításában jelentős szerepet vállaltam, és amelytől kezdve – részben az intézmény éves költségvetésének függvényében, később az informatikai normatíva hatékony felhasználásával – igyekeztem gépparkunkat folyamatosan bővíteni, egyszersmind korszerűsíteni; szorgalmaztam a helyi hálózat kiépítését. Igazi áttörést jelentett a 2010-ben

elnyert TIOP pályázat, ennek menedzselésében projektasszisztensként vettem részt. Az eszközök fogadásának előkészítésétől az ajánlatok elbírálásán, az eszközök telepítésének felügyeletén át az elszámolások, jelentések, az intézmény informatikai stratégiájának elkészítéséig terjedt a pályázati folyamatban vállalt szerepem. Informatikatanárunk távozásával az iskola honlapjának frissítése is a feladatom lett, illetve elkészítettem az iskola új honlapját; felügyeltem és karbantartottam az iskola informatikai hálózatát és számítógépparkját.

Továbbképzési kötelezettségemnek a jogszabályi előírásoknak megfelelően eleget tettem. A sok haszontalan – mert mind szakmailag, mind módszertanilag színvonalatlan, gyakran infantilizmusba fulladt – harminc óra nem érdemel említést. Kihívást jelentett viszont – noha azóta okafogyottá vált – a százhusz órás, nem szakrendszerű oktatásra felkészítő továbbképzés, hasonlóképpen az informatikai tárgyú tanfolyamok. Előbbi, függetlenül a mögötte húzódó koncepciótól, szakmai-módszertani megújulásomhoz járult hozzá; utóbbiak, kiegészülve autodidakta módon folytatott tanulmányokkal, informatikai ismereteim, készségeim elmélyítését szolgálták. Ennek köszönhetően megfelelő gyakorlatra tettem szert a szöveg- és táblázatkezelő programok, a hálózati alkalmazások használatában, a weblapszerkesztésben, online kérdőívek szerkesztésében, továbbá számos egyéb program és segédprogram kezelésében, kisebb számítógépes és hálózati hibák elhárításában.

A továbbképzéseken szerzett ismereteimet igyekeztem munkatársaimmal is megosztani belső továbbképzéseken és napi segítségnyújtás keretében; ugyanakkor például az általam szerkesztett, online tölthető munkaidő-nyilvántartást fogadta el a fenntartó, így ezt használták a devecseri tankerület iskolái.

Egy szakmai önéletrajz arra is jó alkalom, hogy az ember számvetést végezzen, és megpróbálja megfogalmazni hivatása gyakorlásának eszmei foglalatát, azaz egyfajta hitvallásra készíti. Az elmúlt harminchat évben a magas követelménytámasztást, a következetességet igyekeztem összekapcsolni a méltányossággal. Tanári szerepemet mindig közvetítőként fogtam fel, a szó tradicionális értelmében. Ezért a tanórákon törekedtem olyan helyzetet teremteni, hogy legyen a közvetítendő tartalmak befogadására kész partner a gyerekekben, és amely tartalmak áthagyományozásának fontosságát meggyőződésem, ha tetszik, határozott világgépem hitelesíti, nemegyszer vitázva tankönyvvel, tudományos dogmákkal, nyilvánvalóan politikai indíttatású teóriákkal – különösen olyan tantárgyak esetében, mint amilyen az irodalom vagy a történelem. A meggyőződés és a határozott világgép alapja pedig a valódi értelmiségi lét feltételeként a személyiség autonómiája, szellemi intaktsága.

A mérleg megvonásában leginkább a visszajelzések segítenek: tanítványaim a következő iskolafokozaton megállják a helyüket, esetenként vitatott értékeléseim általában beigazolódnak. Tanórán kívüli elfoglaltságaim szűkre szabták azt az időkeretet, amelyben tanulmányi versenyekre készíthettem fel tanítványaimat, ám így is az általuk elért szép eredmények, a másik oldalon a tanulási nehézségekkel küzdők fejlesztésében tapasztalható előrelépések jelentették és jelentik mindig munkám legfőbb elismerését.

2012-ben pedagógusi pályafutásomban gyökeres fordulat állt be: megbízást kaptam az intézményvezetői feladatok ellátására. Olyan időszakban, amely joggal tekinthető a rendszerváltozást követő második legnagyobb paradigmaváltásnak. A profiltisztítás jegyében 2012 őszén levált az óvodai szervezeti egység, 2013. január elsejével pedig állami fenntartásba és működtetésbe került az iskola.

Legfőbb feladatomból ekkor az intézménynek a régi struktúrából az újba történő zökkenőmentes átvezetését jelöltem meg. Újra kellett fogalmazni az iskola minden szabályzatát, ezek közül is elsősorban új pedagógiai programot, ennek részeként új helyi tantervet, új szervezeti és működési szabályzatot, házirendet kellett elfogadni, illetve pótolni a hiányzó szabályzatokat.

Kezdetből egyik legfőbb törekvésem volt a jogszabálykövető, pontos munkaügyi és tanügyi igazgatási gyakorlat kiteljesítése.

Megítélésem szerint munkám ezen a két területen sikeresnek mondható, annál inkább, mivel – bár egyes részfeladatokban hathatós segítséget kaptam a munkatársaimtól – megbízatásom első évében nem kívántam helyettest megjelölni, a második évben pedig a fenntartó utasította el erre irányuló kérésemet, így lényegében a klasszikus helyettesi feladatokat is elláttam.

A pedagógusi életpályamodell bevezetése újabb feladatokat határozott meg. Törekedtem ezek részleteinek minél pontosabb megismertetésére a munkatársak körében, illetve – hogy személyes példával oszlassam el az esetleges fenntartásokat, félelmeket – 2014 őszén a nevelőtestületben elsőként töltöttem fel a portfóliómat, így 2015. január elsejével Pedagógus II. fokozatba kerültem (akkor még ideiglenesen). Az intézményben várható minősítési eljárások minél sikeresebb lebonyolítása érdekében részt vettem 2015-ben az Oktatási Hivatal által meghirdetett, a minősítéssel, az önértékeléssel és a szakmai ellenőrzéssel kapcsolatos harmincórás vezetői továbbképzésen.

Vezetői munkám során a tőlem telhető módon igyekszem az eredményes nevelő-oktató munkához nélkülözhetetlen feltételeket biztosítani. Kölcsönösségi viszony kiépítésén fáradozom a tanulókkal, szüleikkel és a munkatársakkal, valamint a fenntartóval; személyi döntéseimben a jogszerűségen túl az igazságosság, a méltányosság és a humánus vezérel.